

МАКЕДОНИЈА ще издава единствена седмичка, во С. ж. б. о. т. ж. Целта е да се издава за година 5 билиона денари, а за шест месеца 3 както Цариград тук и на всякој поделок во државата, а на виста од државата 6 т. е. шест билиона. Писма не се ослободени од поштенски плат и вклучуваат за виста не се одружуваат и приплаќаат не се приеми.

Како порачавање и изискување, за сета се однеса до Македонија, че се одружуваат исклучително до редактора и издателя П. Р. СЛАВЕЙКОВА.

МАКЕДОНИЈА

Лист за политик и книжевност.

Подписка-та на спомошествовањата става во Цариград, во Писателството на виста, Асма-ама во првичниот уделама-ама № 15, а по виста при отредени-та на виста, кошто одговараат за виста-та.

Стати и писма за општолезни работи вклучуваат се без плата, сита само да се ситидени се виста мошиси. За частни извештаја плаќа се по гр. 2 за ред.

На виста виста се уштева по пети на сто од цитата на спомошествовањата како себерти од три спомошествовања на гор и ги издешава.

Негова Милост С. Д. Увалев подала 10 годишна теченија од Виста. Македонија, кошто остави на Редакцијата во споразумение со Г. П. Христича да ги распоредат деновидија за по-добро.

Негова милост подарува пакт сжшо и по 10 теченија од В. Право и В. Турци. — Ето пример за подражавање.

Негова Милост Г. Маринчо Бенли поднесла обичовенија си подароци 10-иста од Виста ни за сжштити миста во Преславската Епархија.

Белгавото Просвѣщение подарува и првз тжж година три теченија од В. Македонија, од кошто на значава едно за Белг. училиште во Вланг, а другите два остави на расположението на редакцијата да ги на стани за што виста по-добро.

П. Милост г. Тодор К. Милкоолу подарува едно годишно теченија од В. Македонија за Белг. училиште на Караш-малеси во Лозен (Крклисија).

Единствено поглед.

I.

Българскиот народ е единствено од сеговешта на големите словенски фамилии и брои околу шест и повеќе милиони души.

Тот се е првпат по пространите предели на Европската Турција, имено во областите Тракија, Македонија и Серија. Българите — од Черното Море до границите на Ипир, Албанија и Херцеговина, и од Дунава до јужните крајбрежја и до подолите на Цариград.

Българите по карактер се трудолюбиви, а во терпение и во искушенијата по-крпки и по-постојани од многу други народи, и положители се сир. здравомислици. Освешта тоа, како обстоятелствата во кои се живат не се допусна да се развијат у нивните сир. разни по-долни и по-горни редови во општество, то вбоще чувството на равенството е спазено у нив по-вече неже у многу други народи. Оттот, вистина, произлизат днес честы и повседневни распри и личны соперничества меѓу нив; но тоа неможе да се земе за корени и естествена черта нивна, защото тоа е само себе си што првпат кога плно се развило у нив образованието ни.

Земјата на којто живеат Белг. народот посвјодо е здрава, богата и таква, за кошто щедро наградава трудот на работника. Ти може да ражда и да отхраива добри вечки производи кошто можат да поуспават во крвотот којто раздвја, топлиот от сгуденот предели на земјото кајбо.

Појинијат на Българите по селата се состои во обработувањето на земјата а по градовите, по-вече во упражнувањето на разни престо-искуствени занаяти.

II.

Никога може би првз течението на асичката Българска Историја вжтршнит наш фамилијарен живот и вжтршното ни општествено помилување, не бше получило по-ясно очертание, кошто во тжж тжж за наш епоха, оттавнијето на нашето царство до свјетлост денје на днес царсвующиотт господар на Отоманската Империја.

Нив бжми истиснасти от сжштитија на вжштитија на општествени и државни отношения, бжми како заличени от лицецо на земјата, кошто се испшаваше от шумот на нашит движенја, и гонени и првзрени нив приблжжми во тжжтити и длабоки пазви

на планините, уклонени се и отидохми далече от очити на горамит побдители, кошто завзвж градовите, устроих својот држави и нив поотгор, без да чувствуват много че под нивните нозв има жива народот, и без да ни дават да чувствуват нив пршного тежестта на нивното надлание господарување.

Но во този степен крвот разви се полка-дека толкоз по-крпки вжтршнит наш народен быт.

Българините осети толкоз по-силно чо неговото спасение лежи 1) во трудот му и 2) во пљнотот и естествено устроение на фамилијата.

Земјата щедро наградава ше трудот на Българина, а во фамилијата си, кошто се утврди врху началото на естествено, право тој намери вечкиот удоволетвја и радости, кошто сж нужди на човека за да мпне единствено доста благополучен живот.

Во тжж епоха се умножих и очертан по-ясно народните наши обичаи и пословица, како чо се разви и ојки задружнит наш во частност народен живот.

Истина е че нашит народ не е имал малко да терпи от непотопността и буйството на владетелското племе, но тжж злочестини сж били за него повечо периодически и случајни, неже хронически и трајни, тжж што т неможих да развират вжтршнит наш народен быт.

Првз тжж епоха нашит населенија се умножих, и кошто првзвизах стжпка по стжпка земјата распространих се далече на југ и на запад. Истот и нашит искуствени производи полужих едно, кошто год развирте, и вечки знаех че от вторит половија на осемнаесетит вжт, до Крымската војна, българските трговци сж Български производи минували тжж во Влашко, Сјрбија, Босна и во малк Азија, и ги изнуравали.

Но во тоа исто време и грцката патрирхија во Цариград, услд да земе от Султановото правителство право да распраца меѓу нас онзи рой от безбожии, развратени и противни на народнит ни дух калугери, кошто, додто от една страна гоних и гасих останалит искри от народит ни книжевност, и отварах грцки училища по нашето огечество, от друга страна сжблечех народа ни и грабях плодот на неговит труд како хранах за него празновирieto и го подлгвах сж хиледи нај-подли и нај жуски измислици.

III.

Во таквот состојние ни завару новата днешна епоха, во којто нашето отечество се отвори на влијанието на европскиот живот.

Првото кошто осетихми при тоа сжбитие бше чувството, че Европечит сж многу по-напредили во всако отношение от кошто нив, а нај-вече во слободит.

И нив, заровени до тогаш во тжжнит, за првз пат, кошто се отвори за нас хоризонтот и Европскиот вжт-дух се да додвја чал и до нас, познахми, че тж сж достигнали до този напредит единствено чрвз образованието. Според тоа и нив поченхми да отварах учебни заведения.

Старинено почти роди се у нас идејта за ослободението ни от игото и угитенит на грцкото духовенство, и кошто се вжпопечихми минималк слобод на нашата народна черка, пожелавми да јж вжзстановим пакт и тж настанж церковнит ни вжпрос.

Но додто ставаше тоа нашит споменија сж Европа кошто се умножавих от ден во ден, и, особено от

вршито на Крымската војна, границит на Турција кошто се отворија отворит на Европечкит и вжшино по-хубави производи, нив како е естествено полакомихми се купом за нив, занемарихми и оставихми на страна нашит по-прости ако и по-здрави производи. Оттот се отвори пат за коштото проповедание на нашит искуствени производи и на всако то вжществено развирте на нашит народ.

От друга страна влијанието на Европечкит живот, кошто произведе у нас церковнит вжпрос, кошто не е догматически но политически вжпрос, вжзе да распростира и разслабанието на побожността у народа, како и непочитанието на вжштит обичаи и тж чрвз тоа отвори широк пат на развирте и на оскорбението на чистотатта на брачнит живот у нас.

По-нататк лошавит черти, сж кошто се отличавали феверскит калугери, кошто заразилах и нашето повсјудо и особено селското духовенство, то и првз тжж епоха на церковнит вжпрос, послдва да подхрана и да умножава празновирieto у народа, и да го кара на голѣми вжтрж разноски. Меѓу тоа и пљнотото, кошто во по вжшто врше бше тжрдт ограничено у нас, се толкоз да се распространила вождо по отечеството ни, што прави и нај благонредит да насгрхават от стршнит сжбствит, кошто настават вжче и има да настанж от неговото распространение.

А нај-посл нашит народ стжгна да осети на себе сж единствено неблагопрителен начин на провирте на политиката и на живота у државито правителство.

Во по-вжштит врмена доштит кошто плацах нашит бащи бжж тжрдт незначителни, и тежестта, кошто осжщаваше народот, ни како рекохми, не бше тжрдт ојжутителна.

Но от вршето на Источнит војна, от кошто Империјата, кошто поиска да поддржи редит си во крвот на европскиот држави, се изложи на принудени разноски и мжзе во патит на непрштани заеми, от тогаш данцит достигнах постепено до една голѣмина нестршнрна на народа а тоа поврди не малко неговото вжществено благосостојние.

Истинно е че во истит тжж епоха почнах ибкак да се намалават опжзи производи злини, кошто по-бујнит от агит правех позанатизит на народа ни, и то от страха првз установенит сждовица; остава обаче ешо онова неправилното и често пристрастното раздавање на правжт вж тжж сждовица, кошто нащрбих и намалава ешо очакванит от тжж првобразованит голѣми ползи.

IV.

Како земјткйко всако тоа првд очу уплашил би се от ужасито положение во кошто се вжидани да сж испаднали и то во онова вжче првме, во кошто, како сж вжше, трбваше нашето вжстојние ешо повеќе да се улучни. Тук всакој трба да се почуди на голѣмжт дјателност и на ешо по-голѣмжт терпеливост, кошто развила нашит народ за да се одржи во всаки тжж поразителни за него обстоятелства. Но заповечето от тжж злини, според нашето миење, не трбба да корим толкози другит кошто онзи безсжвствен род людје, кошто изникли из нашит народ, и кошто бжде за нај-голѣмото наше зло и прштитие, — т. е. чорбаџијскит род.

Тжж хора — чорбаџит избрани измеѓу по-богатит во нашит народ и отличени от мжстит правителствени и церковни власти, защото тжж вжз-

лагали тж испљението на своит заповјди меѓу народа, — кошто бжж вжшопи от всако чувство на човечност и на патриотизм, далече от да станжт прдставители и заштитници на злочестит народ, полже слушах сжж страстит си, станжж негови глобители, клеветници и мжители и разумјва сж нова но нај-вжрла прчка за нашото напредвание.

И тж, кошто си присжтнех всаки тжж спжжк и прштитие сж кошто се бжри нашит народ за помилжт си, нив неможе да се не чудит и напозн душевнит напредит кошто е направил тој сж отварнието на училища и на разни ученолюбиви дружества на вжред и нај вжче сж поддржанито на церковнит вжпрос.

Но трбба ли човек да се чул, ако паднатит вжрдт свиршит вжлми на едно разяро море, отчајно сж држи и о славаж кошто види над себе си и мисли че ти може да бжде единствено тоу спасение?

Нив може би всако неразбирани по всица чувствувани, че единствено тоу спасение сж сжстои во тихото развирте на нашит душевни и општествени опособности.

Само чрвз пжж ешо може нив вжрдт тжж непрителски на нашето благосостојние сжхит да сжградат врху здравит основа на нашит народен живот едно здание, кошто да не можат да се соборат ни вжтрово противни ни бури жестоки.

V.

И паметит голѣми сж кошто за нас жжртва и голѣм е трудот кошто е полагаж нашит народ, за добрит исход на вжпросит, кошто и кошто черковен и кошто политически е жжзнен вжпрос на нашето сжществование.

Слвд кошто отдадеж правжт на собственижт си заслуж, нив, трба главно да благодарим на покровителството на Царското Правителство, кошто осети открај, че пшчо толкоз не вжзва во сжгласие сж собственижт му царски и државни интереси кошто вжздиганието на българскит народ.

Но никак не трбба да забравим и на тоа обстоятелство, че западната политика на којто доскоко сж обжгаше Царското Правителство, не бше никак притна на нашит непрител — Феверскит патрици. Тоа обстоятелство особено даде смжлоот на црквото Правителство да увжчав своит и нашит желанија сж прогласението на Империјскит ферман во началото на 1870-та година.

Българскит народ сполучи ршението на вжпросит от кошто очакваше установението на една срџина за себе си околу којто имаше да се завжрти коелото на улучаванието на неговото општествено вжстојние. Даже тој бж честит на един првз народен сжбор за хораскоп класавит цѣлини на своето бждуще.

И кошто всако сж сврши, — кошто неостанж осаж да видиж плодотот на трудит си, ешо че великото потрясение на запад — пропаднуванието на Франц — ршението на черноморскит вжпрос во полж на Русия, подир тоа болестта и смјртта на Аали паша доидох да измжпат фажж на нашето политическо положение.

Нив видихми отведижж грцкит патрирхија вжсправен, укжрпен и засилен от поддржжж на една сила, кошто замжсти влијанието на Франц во Цариград. И самото царско правителство видж своит слобод на дјсвие сжжжж ибкак от честолубиво-то сжремление на тжж држави, кошто онаа открито проповјда, че навжред

тя има да гледа освѣтъ изискваніята
на своитѣ собствени интересы

И тъй става, че поштитъ за съжаление достойни комисари, стегнати отпредъ въдохъ принудени да влизатъ изново въ прѣговори съ патриарха върху основатѣ на ферманътъ, и да ся потрудишъ дано уговорятъ Н. Всесвятѣйшество да не откаже своего благословеніе на новосѣщеніи чредѣ на Благаріи.

VI

Отъ ный напредъ ный не върхъмы че
нашего положеніе е показано, но кога-
то патриархътъ, отъ молителъ както бѣ-
ше въ началото, взе да стави поведѣ-
нїе, кога то станъ явно, че той не са-
мо е отиврилъ фермантъ, но и прѣд-
ложенїята, които взе да прѣдставля-
ва на нашитъ комисари за рѣшенїи
на въпросътъ останѣхъ по-напредъ и
отъ прѣдложенїята на патриархътъ въ
по-първѣтъ рѣшенїа — тогавъ и нашитъ
очи сѣ отворихъ, и ный познахъмъ вѣч-
кътъ несигурность на нашего положе-
нїе, и асичко то униженїе азъ което на
върхъхъ; но голѣмъ-та патискателна
сила, произведе отлъсканїята.

Нашіть вѣстинци протестиражъ енергически. Нашіть народъ ся обиди отъ вредѣ и заяви непрѣклоннасть си воляхъ да постоянноства единственно врѣху фермантъ. И нашіть комисари ний-сетѣ доказаны праведно отъ безсѣдствова на грѣцкѣхъ патриархіяхъ, направнохъ изложението си, и искажажъ че изъ прѣговорытъ пѣмѣ да ся роди нищо.

И тъй ето че пристрастията ни доведоха до една точка на застояване, толкова основна, щото нашите непринятиости още веднъж омазани пътят на радост, нагоуспяха да разбъркат и да затият парадните ни работи, и тъй да докажат още веднъж своите последици хитрост.

Отъ единъ странжъ разбудената и раз-
вълнуваната двигателна сила на нашиятъ
гладъ и плънетъ съ жизнь народъ, ко-
ято дари отдыхъ въ крайното свърше-
ние на народниятъ ни работжъ, отъ който
зависъ всичко ни бѣдущее, — а отъ
другъ странжъ противоположността на
гръцкитъ и рускитъ политикъ и нево-
лната неподвижностъ на царското пра-
вительство което сж занушили всичкитъ
исходи: Ето нашего днешно положеніе.

Ако тази сила не памѣти неходѣ за да си отдыхне, тя — какго парата въ подземный пазнищи, вслѣд като произведе едно мѣстно землетресеніе, ще се обърне връху самота наше тѣло, и ще го задуши.

Ако ли пѣвъ, като има доволно сила, пробіе натрупанитѣ врьзъ себе си твърди матеріали и излѣзе на въздухъ, тѣ ще спасе народа ни; но при това ще прѣстави на сѣтътъ едно особено по нашитѣ страни явленіе, т. е. само-волното рѣшителното постанаваніе на единъ народъ противъ едно отъ нѣколко вѣка закрѣпено начало.

Ще каже че, ако пий сами постапим
крѣпко и мѣло и ся завземемъ съ на-
режданіето на работѣтъ съ безъ съ-
изволението на патріарха — Рускѣтъ
приверженицы ще настрѣхнатъ, а Н. Св.
патріархътъ ще избѣла спомѣтъ проти-
ву насъ проклетіи, съ измѣненіе да не
направимъ пѣнокъ отъ нашѣтъ по-прости съ-
отчественицы да ся подволтъ.

По ще предпочетъ ли ный своята
собственна, смръть неже гнѣвътъ на
своиъ непріатели? Не, никога. Другъ мо-
же да ни убіе, но ный сами итъм да
възложимъ убійственна рака въ врѣху на-
шиѣ гдѣмъ.

Едно единико можеш пий да си приговорим и то е, че интересът на царското правителство сж истовътен съ насини, и че свѣтълътъ господарь на Отом Имперія идѣтъ не намира по искрени добръжелатели за своето сществованіе колкото въ нощиътъ народъ. А това е досада да ни даде потыкъ кѣтъ еперчыкъ сѣтъкъ посѣянкѣ, когао ни прѣстои

— Въ „Мск. Вѣд.“ пшатъ изъ Цариградъ: „Договоритъ на патриарха Амвросія IV съ българските прѣдставители сѣ вече окончивають. Той са е съгласилъ да разшири предѣлите на българскія епархїи мако повече, отъ колкото патриархъ Григория; а освѣтъ това общиналь са е да приеме, безъ измѣненїя нїкакоя точка изъ извѣстното изложени

за тия екзархати, които произведоха
токова противоръчия и жалби отъ стр-
ната на неговиятъ предшественикъ. П-
годнѣното число отъ българските про-
дставители (?) мислятъ да ся удовлетво-
рятъ отъ тия устъпки, и да си прими-
рятъ съ Великата Черква. Разбира се,
че ако си осъществятъ това спогожде-
ние то нѣколко епархїи що да останатъ подъ
властѣта на патриархътъ, а по синасатъ
на германскитъ тие епархїе принадлежатъ
на българскитъ екзархати. Истини
общото желание на българскитъ народъ
е, щото сичките тия епархїи да ся съ-
единятъ съ българскитъ екзархати; и
възможно ли е да накарамо патриархътъ
да направи подобни устъпки, когато то
и безъ това е възбудилъ противъ себѣ с-
такови негодование отъ стрцата на гръ-
ците? (Какъвъ славенъ аргументъ за убѣ-
ждение на Българитъ да си отрежатъ отъ
правдинитъ си! Р.) Нема ни невидиме,
че продължението на тия распри изъ донѣ
денъ само увеличаватъ разстройството и
Българските черковни дѣла (!!!) и разва-
лятъ нравствеността на народътъ (?). По
тая причина, условната, която предлагатъ
свѣтлѣйши Антинъ, са считатъ отъ по-ум-
ните българе (?) за по съгласни съ исти-
ните интереси на народътъ, нежели про-
дължението на борбата. Тия епархїи
които оставатъ подъ управленїето на па-
триархътъ ще да иматъ нѣкога право да
се съединятъ съ българскитъ екзархати,
ако би само тие пожелали това. (а и
това ли искатъ Българитъ днесъ Р.) Не
за нашето съжаление, нѣкои неразумни
и своекорисни лица (?) изъ пожелав-
сащите българи се сичките си сили с-
старятъ да развалятъ предполагаемо
то спогождение съ Великата Черква. А
гитацията, която се произвежда съ та-
къвъ, са намира подъ прѣводителство
на пловдивския представителъ до-
ктора С. Чомакова и поддържаватъ са отъ
нѣкои български вѣстници, а особени
отъ в. „Македония.“ когото не брѣзъ о-
снование много българе считатъ за ор-
ганъ на протестантските миссионери.
Названиятъ вѣстникъ са издава по до-
бро отъ сичките други български вѣ-
стници, и за това неговите убѣждени-
я—които са покриватъ съ маската на па-
триотизмътъ,—са приемаватъ буквално
отъ българската полуобразована мла-
дежъ, която днесъ съставлява най-гла-
вната частъ отъ българската интели-
генция. Щатъ ли да усилятъ здравомы-
слищите българе да унищожатъ дѣйстви-
лата на тая агитация? За сега сичко о-
бщава добаръ успѣхъ; а що ще
бѣде по натакъ, това е тѣшко да рѣ-
ши човѣкъ.“

—Скъпи нашъ нѣматъ читатели! ще да разберете, че тѣя дописка е писанъ или итъко глѣди философи, или итъко продадена душа. „Азъ“ казва редакцията на вѣстники, отъ които заемаямъ горниѣ редове. А нѣй смисъ е състояние да потвърдимъ послѣднѣ-то нѣматъ предположение и даже да посочимъ съ прѣдметъ на тѣзи продадени души, които за комъ хлѣбецъ, който можемо да намѣри по-слѣдъ между народътъ си, станѣла е оръжѣе на чужденциѣ за разхищаване на своѣтъ капиталъ. А нѣмъ еще отъ и да вземемо на насъ че листътъ нѣй ся счита за органъ на прѣдтегованскѣтъ инсигерия; да кажемъ на Г. Чомаковъ, който е разпалитъ и заробѣи е състояние въ борбата за правдиныѣ на народъ да си и да лже тѣзи измѣнитъ и прѣдметъ на народа си и на правдиныѣ му, повече отъ прѣдставителитъ на Българскѣтъ народъ. Били съгласни да приематъ тѣзи убѣдителни спогодби. А кои сѣ тѣзи полече които приематъ тѣзи спогодби? що нѣмъ не кажемъ, нѣматъ да видимъ кой сѣ тѣзи вътрѣшнѣ синови на България, или некаши отъ тѣхъ сухи подметания и на други лица да прикрише своето отъ народа си отставничествъ, душе продадена? Познанимъ та кои сѣ и кому служимъ. Ты и другъ пѣтъ сѣ продадоно перо и сърдце си казвотитъ Чомаковъ и Славейковъ, и ако да си билъ честенъ и съвестенъ ище да видишъ какво състояние иматъ тѣхнитъ клеветы прѣдъ народътъ и шѣне да си зеркалимъ, но душа продадена съветъ нѣмъ ли? За тебъ прочее остави честенъ като песъ на бѣдичиѣ си сѣ вращаши на клеветитъ си, а Българияйскѣтъ народъ оцѣнила и уважави и слушае и ще слѣдува да слуша гласътъ поборничитъ на своѣтъ правдины и да отпращава като отъ тебъ прѣдтегли и прѣдодобитици. Ты и прѣди десѣтъ години дерешо клеветническиѣ си уста да вымѣнишъ че нѣмъ сѣмъ католичъ и униѣтъ, а сега като си нехаби туй ти мръсно оръжѣе, тѣхъ оинъ друго по-мръсно и азъ нестѣтъ злонѣмъ и прѣдатеиѣкъ нѣмъ народа си и

мичини сж дн нм зачерниши прѣтъ народа
н сз нмѣ окончатѣлн протестностинѣ
нѣ. Но мѣнѣтъ, тѣмъ о дн мѣнѣтъ н мѣ
сз прѣвареніе кнѣтъ мѣнѣтъ тѣ, дн брѣнѣ н
сѣтъ кѣтъ н мѣнѣтъ, кѣтъ бѣнѣнѣтъ прѣ-
вареніе, прѣнѣнѣтъ н прѣвареніе бѣнѣ-
нѣнѣнѣтъ народъ отъ нѣтъ н отъ служеніе
нѣтъ кѣтъ сж сж отренѣтъ тѣ пѣнѣтъ
часть сж нѣтъ.

Новогодніні честитяніі

Редакторите на сичките народи и народности иматъ обичай да поздравяватъ своите прѣдшатици съ ново дѣло, и да имъ расказватъ за своите години по-дълги, заслуги, трудове, мъчнотии, радости и пр., съдновително и нашата редакция би трѣбало да извърши същото; но . . . ние не знаемъ съ какво и да си похваляемъ! Сичко, щото можеме да кажемъ на нашите читатели о това, което сме си пакъ ние, т. е. че ние си оставаме и днесъ такиво, каквито сме били и лани, и полами, и прѣди 500 години. Да докажеме. Ето че настана вече и 1872 година; а ние (не редакцията, а българите въобще) се са още надѣваме отъ друго, се още очѣкваме итъ си, се още охлине и ахаме: нашитъ прокопчанъ черковенъ въпросъ си остава пакъ въпросъ, защото той са е родилъ и отрасналъ, като въпросъ; нашата журналистика и количествено и качествено си остава пакъ същата; нашата книжелностъ нито са е обогатила нито осиромашила, защото тя още несъществува; нашите старе чорбаджие ставатъ изъ година на година по-раждани и по-невъзпитатели къмъ обществените дѣла и къмъ народните интереси, а ние никакъ не желаемъ да нарѣчаме това жалостно явление нарѣдокъ; нашата младежъ папрѣдъ само по кавенетата, по мехоните и въ обѣлѣлото, и усѣвършенствува са само въ иняството, на биларджѣ и въ женските общества; нашите училища . . . но стига толкова. Да кажемъ на кратко, у насъ сичко си останъ въ такова сѣщо положение, въ каквото са то намираще и въ 1871 година. И така, ние въ продължението на 500 години сме били пай-последниятъ народъ на свѣтътъ, последни сме били и прѣзъ 1871 година, последни сме и днесъ — Тѣй честити повѣтъ години на България! дѣст. Своб.

Главны условія
За народното просвѣщеніе

[Продълженію отъ брой 52]

Къто разгледяйки на кратко физическото
оплани, които произвеждат *посредно* ниро-
дната храна, климатът и почвата върху на-
родното просвещение; *остана* ни да разглед-
ямы и другыя природны условия, които
произвеждат *непосредно* отъ общия видъ
на природата.

Дѣйствию на тѣмъ причины на довѣждо твърдѣ обширны и разнообразны испытванія за физическото влияние на общій видъ на природата, койго дава особенъ характеръ на религиѣтъ, на изящныя вещицы, на литературата, — съ юдѣя рѣчь на всичкихъ главы произвѣденія на чловѣческыйтъ умъ. — Както видѣхмы че почвата, климатътъ и хрѣната имать голямо влияние върху съзираніето и распрѣдѣленіето на природното богатство; тѣй сѣмѣе че видѣхмы че характерътъ на природата дѣйствиуи и на развитіи на умственыйтъ капиталъ. — Въ первыйтъ случай, мы имамы работѣ съ материальны интересы на чловѣка, а во второйтъ — шо имамы съ нравственныа му интересы.

Каждо и да је свинптенезъ успѣхъ на
нашнхъ старинахъ, въ все пакъ свѣтъ да
раздѣлимъ видовы на природны на два
раздѣла: — Къкъ первыйи отнасыи видо-
веты, които разбуужають *аэобразеніе*то, а
къкъ вторыйи — видонеты, които развивають
логическыи *абстрактность* на ума. Пестина
че въ развиваніеи на ума, *въображеніе*то и
разсуждаютьи пріирижъ свопты рози, въ въ по-
многото случаяи разсуждаютьи не може да об-
уздано *своёноліе*то на *въображеніе*-то. —
Всѣкийи отъ насъ зине подъ възрѣи елижъ кон-
прожъ је *подвижно* *въображеніе*-то въ
денешно врѣмя, въ *поэтическыи* старина пакъ
ослѣдствіи ума и *ограничавъ* само *своёноліе*то
нашнхъи *мудъ* и въ *образованнныи* *вѣселе*

Всичкият природен свят, които задават на човека ужас и също и поука, всичкият, казват, които пробуждат в човека му стремеж за нещо, което пръвещава човешкостта му, — всичкият този, имащ особена способност да запази изображението и да подчини под властта му действителния на умният развитък. — Човекът е съществено същество, което е свързано с този природен свят, който е неговият живот и който е неговият свят.

се могуществото и величіето на природата, дохожда въ тажино съзніаніе за своето нищичество и чювствува себе си да је подчинено на природата и да го окружава безбройни прѣдѣтели, които стѣснѣватъ дѣлѣніята му воля. — Нѣроятнѣтъ уѣзъ са уживана отъ това, което по може лесно да се постигне; той веднѣжъ се рѣшива да научи пѣвники дѣсны чювственности, отъ които стопа такова възрѣтеніе веднѣжъ на природата. — Нѣпротивъ, гдѣго природата прѣдставява сирѣтъ ивѣсна съ по-малко и съ по-слаба связь, чювственъ осяза въ себе си пѣвнико добротѣ. Той чювствуюа въ себѣ си поѣче склонность да се нахлѣна на собственими-ти си ели; той тогази може да прѣимне на всѣмъкъ и да покаже сеи-мъта властъ во всѣмъкъ направиеніа на умнѣтъ направиѣтъ въ природото просвѣщеніе. — Въ този случай, ивѣнѣнта кѣто му стоѣтъ по достѣжнѣтъ, той може да произвожда наѣтъхъ ошѣтъ и да ги наблюдава во всѣмъкъти нѣтъ, подробности, въ нѣтъ се рѣзвѣна любознѣлнѣтъ духъ и аналѣзъ и той распо-ложенъ кѣтъ ошѣтъ, привожа природнѣтъ ивѣнѣнта кѣтъ общѣтъ нѣчѣла и обѣснаѣтъхънѣтъ закони по които се управѣтъ.

И тъй умственый развѣтъ въ народното просвѣщеніе, подъ влияніе и на тѣхъ природны условія, живѣтъ особю напреженіе, особенъ характеръ. И дѣйствительно чѣвъ Азія, Африка, Америка, гдѣ външній видъ на природѣтъ разбуджа повѣтъ страхъ и ужастъ, развило сѣ іе повѣче *бразженіе*, нежели *умѣтъ*, из народното просвѣщеніе. — Това не сѣ относѣ сѣкъ къмъ постоянныя и неизмѣнныя явленія природѣтъ, какыто сѣ напримѣръ грозныя тѣтъ рѣкъ, ужасныя горы, хищныя зѣвѣтъ и другы голѣмыя природны прѣграды; и сѣ относѣ и къмъ прѣмѣнныя явленія, какыто сѣ напримѣръ землетресеніята, бурныя паразителны-ты и прѣлѣбныя болѣсти, вѣско чѣто произсѣжа за чѣловѣкъ опасностѣ и бѣда. — Особно трѣба да забѣлѣжѣтъ чѣтъ отъ всѣмѣтъ физическыя явленія, които у голѣмѣтъ сѣтъ умѣтъ на опасностѣтъ, землетресеніе прѣпада къмъ най-паразителныя, както зарадъ смъртныя случая, тѣтъ и зарадъ неожиданный сѣ доходи. Истина чѣтъ ясныя причины, които всегда прѣдѣлѣжѣтъ атмосферическыя прѣмѣны, които непосредно поразѣжѣтъ неравнѣтъ системѣ и напрѣтъ физическыя патѣтъ поврѣждѣтъ умственытъ силы; иъ както пѣ да іе, иѣма сѣкънѣе, чѣ землетресеніе іе іедно отъ най-чѣвныя прѣлѣбствѣтъ на материализмѣтъ и въ умственый народны нѣпрѣлѣтъ. Ужасѣтъ който задѣра тѣтъ природно поѣзненіе, разбуджа въобразеніе то бѣдѣтъ сѣстоѣніе и кѣтъ прѣнѣпія разумъ, распѣжѣтъ хѣрата къмъ суевѣрны мечтанія. Тѣтъ іе забѣлѣжѣтъ, чѣ при чѣстѣтъ повторнѣ іе тѣтъ явленіе вѣсто да прѣвнѣжѣтъ хората на пѣго, тѣтъ повѣче умножѣтъ страха сѣ. Въ Перу, гдѣтъ землетресеніе-то сѣ случѣтъ чѣсто, общытъ страхъ бѣва то толѣко голѣмъ, шѣто не могатъ да го подѣбѣтъ хората. — *Дарѣтъ* доказѣва, чѣ страхѣтъ отъ землетресеніе то толѣкозѣ іе обѣлѣжѣтъ Пѣруанцѣтъ, шѣто старцы умѣрѣтъ отъ немѣлѣжѣтъ потрѣбѣтъ на прѣдѣтъ. Тѣтъ страхѣтъ іе изпорѣ на всѣмѣтъ прѣдѣзлѣдѣтъ и сѣувѣрѣтъ; той разбуджа въобразеніе отъ іедно крайностѣ и затѣлѣтъ разумѣ да другѣтъ шѣто всѣмѣтъ чѣловѣкъ сѣ нѣмира въ плѣчѣвно сѣстоѣніе. Той нѣгдѣ иѣма прѣстѣнѣшѣнѣнто сѣнгуно иѣсто да можѣ да сѣ отѣдѣтъ свободно пѣ както кѣзва знаменѣтътъ Русѣскы филологѣтъ Буслѣвъ, “той сѣ боцѣ да не сѣнуѣва страшѣтъ стѣнѣ.”

Привлѣрнги, които могат да пострѣдѣтъ
нашите жиди сѣ намирътъ и въ Европа.
Вулканическыя землетресенія въ Италія,
на Пиренеискый полуостровъ бивахъ тѣхъ
дѣ опустошителны и по тѣхъ страны сую-
вѣрнѣе іе достигнато до голѣмы развитыи
тѣй пото суювѣрнати поповскы селовѣ сѣ
позуужтъ въ голѣмо вліаніе и угубѣваѣтъ
народното просвѣщеніе. Въ тѣхъ страны ду-
хоненството парало основа своето деспот-
ство; тука сѣ поивахъ зомбѣваѣтъ разры-
суювѣрны религ. противу святыхъ Христіа-
ннѣтъ и зѣмлянкы истинныты нываѣтъ на
Христополъ Псковъ.

[illegible]

Во д
 рець бл
 си, моли
 стирецъ
 джидъ ме
 нарѣкоша
 виевъ бысѣ
 писания, а
 го книги
 сеи си б
 бѣ защит
 ной. Быст
 цѣ Среме
 постѣ, во
 нигѣ вели
 права, и с
 и славянс
 вилѣ яко
 мудрости
 за пѣснот
 дѣ Олесь
 рца Викто
 щите рука
 нами! Във
 Ако бл
 баремъ пр
 ни научит
 направи н
 и на него
 свине, ко
 Друго-яче
 е великъ
 тоините и
 те доказа
 отпора о
 Долгерия
 къша сад
 керпече, а
 Ожаконъ
 нитворство
 падухиятъ
 мма кожѣ,
 г. Ожакон
 ството я с
 дете на Р.
 Идете посл
 ковъ не е
 тш не сѣ н
 добии чуде
 Въ наше
 то прѣе са
 ни изслѣдо
 и дълбоки
 економиѣ (С
 вания (С...
 нахвѣтъ кат
 цѣ страна
 кою новоро
 българете
 годиши дрѣв
 отворахъ (С
 едния геркул
 и старо и м
 сетина годи
 щито отъ го
 ѣмъ филосо
 еднѣи писат
 амъ голѣми
 съ голѣми п
 нии учепи
 етъ голѣми
 куствага (С
 щито са св
 ѣтътъ, че с
 ижии. А з
 я завѣдѣ да
 да крѣтъ
 амаъ азъ ник
 т. е. европ
 ски изслѣдо
 ни си появ
 иви по свѣт
 и да си
 ахъхъ майст
 въ други
 щѣтъ Хална,
 щѣ хлѣвдж
 е саществу
 реалните ги
 щето убежд
 и реални ги
 "); днесъ
 това: ползе
 ата, ригори
 ни наппе
 босѣдствѣн
 българете
 на хартѣ,
 е те щатъ
 и и своята
 щето си ко
 го, то извол
 е авторѣтъ
 о днрче хлѣ
 ѣтътъ, или,

Пили и жръ из кожата щастъ съидатъ чернопътъ. Че нѣтъ да не въпрепятъ черкова, Г-но редакторъ! Когн единъ подарва въстото, другъ 40 хиляди, другъ петъ, други три и пр. — А не съж тогъ пастъ, прѣбѣтъ паръ да не дѣлвашъ за такъва вѣща. Тѣа дѣлава въ Граковина убѣдижъ горѣизпалитъ, ти си подни-сѣла, че въ черковатъ ти си изпрѣшла всичко по старински пламъ: дощо Вдовѣ дѣти, и пѣлико че из-лѣзе на лѣвъ. Прѣдъ три дѣна, нѣтъ видѣла, че щастъ да сполучатъ въ прѣдметѣти си, писма на Герон-дѣти си въ Еврею да нѣтъ проводи единъ съобщѣ-нїе, за да освѣти домотъ нѣкого поидрѣ единъ два вѣсѣди, че прѣобрѣнатъ.

на пристяжки священникъ отъ Елсене и завтра на 20-ый день освятилъ дозвѣтъ за одинъ съ другимъ оцѣмъ священникъ Ариуантъ отъ сего Другаго села. Имъ освещенію было около 40 душъ мѣжѣ, жены и дѣти; сдѣла образцѣ свѣрился съ лѣтъ къцѣтъ на одѣвѣ погнѣченъ Бѣлгаринъ на имя Чудотворца Андоѣ. Тѣмъ примыкаетъ дѣтъ три стари бабы, та ги подку-пуивѣтъ съ пары, и ги распритили по махивѣтъ за да убѣждивѣтъ женитѣ да ходитѣ при грѣкъ поль да ся поновѣдѣтъ и причастивѣтъ имъ освѣтени дозѣ. Ивѣон гузлѣны жѣмъ бѣзѣ да пѣнѣтъ ступивѣтъ си холми; нѣ. жѣмъ ся ыркѣмъ при жѣмѣжѣ си ги ызали не при рѣкъ поль ся поновѣдѣтъ, то за прѣжѣмъ на мѣсто гдѣрѣзѣтъ бѣзѣтъ ги сѣзѣло.

[illegible]

Сегга да кажемъ нѣщо и за сиромашко-то ни
италише, на което е приближилъ прѣмъго да му се
губе. "Платъ и ридаль", сами оми причина на про-
судителъ му, ако си вѣрва не са притѣвичъ да му
помогна, като подновилъ спомоществованіята си,
да се по вѣдѣния на джипалтъ спомоществователи,
които нислата бѣдѣтъ въ театери още отъ отпа-
нието на това св. заведение, а помощтъ още не
си ввели, при таква бедна хора, които въ Дое
съ на Бога Вукуса изнѣпалъ паритъ съ си несѣ-
а, а за Читаншето нѣщо скрѣшено аспра даватъ.
инстинктъ повечето членове, посъщаватъ заведението
неякъ празникъ и недѣля, а само единъ отъ какъ
е оженалъ, и той е скрѣпичникъ и ни има Коля
мирополъ; причната что не дохождъ въ Читаншето
была тѣмъ: че кога го повярвалъ кукума му грѣко-
ничитъ Чинудоугу Андоу казвалъ му, че ако до-
иде въ Читаншето, не по го има ал кументъ. И,
да той се откажа да доходи: сегга вече на нови го-
ла, ше си вѣрва, номи Читанше и Настоятел-
ко. По добръ бѣжъ привилъ учителитъ ни, ако е-
ний нѣя работъ при общината въ празнич-
къ, то единия да стои въ Читаншето, та като
идатъ нѣщитъ да трѣбватъ съ всичко сръдце, а не
са стои по кошетама докѣтъ си отидѣтъ нечѣ-
хора отъ черкова, на тогава да отидѣ протата
Читаншето, зашто, Господине Редакторе, ний
знаемъ да четемъ, и ако има и въ да ни чете и
казва, тъй отнашъ, ако ни нѣтъ, то трѣбватъ го-
лази на което, че като подчинитъ да нѣтъ
нѣщитъ, та да има само кой да ги глѣда кѣкѣи сме
нѣтъ на нѣпѣето. Нашей градъ търба парфѣта отъ
нѣтъ тамъ страмъ, ако три години вѣрва на самъ на-
вѣнхъ съ 10 кѣста и 15 механи. Мало ни е на-
дѣтъ и това?

братия съотчестественици, но такъвъ попрѣтъ не!
о-несено си защото сме близу до припъстища; о-
несено очите си и какъ учинишата; та виждате че
работи и връщи, пиа иди учители вънтрѣ или вън-
тамо за сѣмъ сте ги хианни и да ги глудамъ
черковна и въ стаѣта а за по нѣтътъ и не по-
ниши. Не така не! си връме да научимъ На-
роднѣство; за да не си губятъ дѣната златното
мѣла на пусто; защото така работятъ умнѣтъ хо-
по други общими. Единородни. Стари! Вѣя око
дохождате въ Читалището, то поне на челята си
припѣтѣствувайте, по ги проваждатъ; защото
око нѣщо ще научатъ въ това знаеніе...²

ВАРНА 20 Денешврія 1871

Няколко погребени Българи, Гагаузи, попушени
— г-л Х. Янаки Флори, който от няколко дена
изхождаше за Цариград и който, между друго
на Патриарха за да не отиде никого Варна на
сирската Екзархия и на това отгърб, от 3-4
на насам навкарват разни чедовещи, дори и малки
разбратисти деца да подписват „Едини“ тестер.
а да ням обхващат за какво е, под полагат, че
риархът може да отиде Варна на пашиск
риархът, те щом да прѣставят подписанит
дога, какъ то скупяваха на туй Патриархеско
ство. — Забѣташе че това всичко ся прави
ишо отъ Българитѣ.

ако бы да ся върши работа съ таковыя по основны
записи, нашаты въ Парижгдъ представителѣ неки
въдѣстватъ, та и шие особны тѣмъ сажитѣ лица
о съ подписали рѣшенія кингологъ, да явякратъ
тѣмъ сажитѣ граждане и цѣлю Варненско Окружіе да
одпѣматъ кинъ не жаждатъ никогашъ да оспитатъ
въдѣството на грѣхитѣ Деспоты; едно
да ся ризуванъ колюе о числото на Българитѣ кин-
инѣматъ въ Варшъ и въ Окружіето му и друго за
служба на народитѣ ны тѣмъ представителѣ, ако
тоба.

БРЯНОВО. — Ученикът нѣкой си отъ учите-
ля се оплаква че училището не отива
ръ и въпреки че то било много по-до-
бро при учителството на Г-на Шияковъ.
Праведна ли сѣ оплакваніята и вътре-
на на този ученикъ, ний не знаемъ, а еще
че щидо не познавали лично днешни-
тъ Бряново учители, а само като въз-
мъгнати служители на званието си съ-
вѣтаваме мнѣніето на този ученикъ, и оста-
ва на грижата на търговци на които е и
където да испытатъ и устроятъ което
ли за по добръ.

ОБРАЩЕНИЕ — Слава Богу, чужды от
мѣсто да поздравилъ на единъ казу-
Единъ копривщеницъ който ся самъ
ча, доброжелатель на народа ни, похва-
отца Кесарин рилца, духовникъ въ то-
сего, който не былъ като покойникъ
итона, но отъ какъ дошълъ посѣщавалъ

редивно читалището, на което са и записва-
чиствъ, на противъ укорява свещенициствъ въ
това село, десетъ души на брой, че ни единъ
отъ тѣхъ не знае даже ни какъ съ нами-
рало селското имъ читалище? и казвали унъ
пѣнокъ отъ тѣхъ че дѣто да даватъ 60 гр.
да ся записващъ членове на читалището мо-
гатъ съ тѣзи пари да си купятъ еще по-
лиция бѣжна вино! Ний обаче не свѣстъ да
вѣрваемъ на пѣно думитъ на дописници и
еще повече като говори за всичкигъ попо-
ве безъ изключение, и надѣствъ си да пѣа и
между тѣхъ ревнители на просвѣщеніето, и
така равностъ не ся осмѣлѣтелствувала само съ
кодеинието въ читалището. Какъ и днѣ ний си
надѣствъ да чуемъ за напръзъ да ний позавъ-
жватъ и въ туй отношеніе, а дѣла Кисарія
та го просвѣзватъ не само съ членството му
въ читалище но и съ други по значителны
пожертвования за просвѣщеніето на народа.

МЕДВѢНЬ — Един дълга дописка жестоко изобличава мръсното поведение на вѣнското сѣнопож Захарий отъ това село. Ний не можемъ никако да обизордимъ това що ни пишеть, и нѣщото расказаи такыиъ работѣ, които не сямо да ся печататъ но ний да ся приказва-тъ доиуша благоприличето, а какъ ли Мѣд-венчании търпятъ това поругение на чина и на вѣржѣтъ въ лицето и поплъ Захарий, ама нѣможе и да ся ойгидни родиниыгъ му.

При многото добри известия които получихме от Салпенз за доброто наредба на местното население по този град имаме и жалостно известие за замесвяването на нещастните и празничният им училцища нощно отомнйи но чакайки да чуем като от Салпенз.

— Ныкой си М. Векыслский ся домогаша а опровергае свидѣнія ни: за Търново, оного обнародвахы въ 5-й брой на листыа и отъ минувшаго година; сѣщо и друго едно писмо отъ Търново ся слзи на това дапыть дохватыи които прѣдставятъ за сѣкъи цѣль и двѣтъ тѣзи писма сж, че тѣзи свѣдѣнія не сж толковы положителны и че трѣба да ни сж дадени отъ челоуѣтъ който е домогва яло за чорбаджия или за учителя въ Търново и за туй осажда сегашното състояние на работытъ. Но тѣзи дохватыи пиятъ отъ самосебе си и най-вече прѣдѣтъ къйто знаемъ че они шо ни съобщаваши онѣзи свѣдѣнія, не е былъ ни чорбаджия, ни учитель, нишо мыслим да става таковы итъквѣтъ въ Търново. Аговори просто право онова което вижда шотъ което мо-е да сѣди.

**Общи наставленія отправени
до сичкыти вѣстници.**

Да са води съкопи отъ беспристрастието и
отъ истинността, да са въздържа отъ съвкупни
личности и доказателствени думи, които иматъ
неизбъжна същина да възбужда страсти
и да посяватъ смущение и раздоръ меж-
ду хората и народите, такивизмъ аж, излизай-
тъ бы било да са каже, най съществени
важности на сѣки въстаникаръ въ Турция

За зла честь, въ тѣзи послѣдніи врѣмена
одтверди са че една честь оѣгъ вѣстнидѣти
то разгавѣваше въпроси касателно до
сѣкопнатѣ политикѣ, или нѣи сѣтиѣ до раз-
сѣчѣнѣи богослуженѣи, припознати въ Дър-
жавѣнѣ, забравѣи дѣжностѣи си и сѣзѣау-
ваши линѣи на поведѣнѣи діаметрално проти-
положни на тѣзи нѣчѣи.

Едно такова състояние на работити като
може повече време да се търпи, управ
нието на печата, според високата зап
към която при за това отворът, сишан д
поман на господа вестникари, чега тр
ула да са ограничили строгостта, пъ упрж
нието на свободата на разискванито, кол
царското правителство нмъ припознава
прѣдѣлти начертани отъ благоприличіят
отъ закона на печата: да не поместат
въ вѣстниците си нѣща неопредѣлени и при
ростия я съ единъ духъ на систематиче
ко зачерпение, и да внамаватъ най-много
рѣчицини начала и да сѣ пазятъ строг
мъ богослуженіята и пѣтигити.

Ако стигне ново нарушение, управлението печата, що са принудни съжаляват да при-
способи закона въ сличката му строгост.
(Официално).

(Офіціял)

Цариградъ 18 януарія 1872.

Како сѣ земьны по дѣяностъ да раск
емъ посѣдѣннѣ събѣгнѣ по дѣлѣто на пѣ
оса, шѣй поченнѣмъ отъ онова. Което
вно въ тѣмъ работѣмъ и необходимо за ней
йтѣ добрь похоть. Думатѣ е за постоян
ото на тукашнѣмъ Българѣ. При всяко
о сѣ являтѣ различнѣ прѣчы отъ стран
грцы и другы. При всяко чѣ нѣкои отъ
мисарнѣмъ конто приготвѣхъ другъ край
ароса и другы сѣдѣствѣя очаквѣхъ тѣ
онтѣ личнѣ интереси, сѣмъжѣмъ ди по
зѣбѣмъжъ това тѣмъдо постоянство, кат
облѣбватѣ за тѣмъ дѣло да всякавы нѣ
озвѣднѣмъ срѣдствѣя, Цариградскѣмъ бълг
е повече отъ всякой другъ нѣтъ сѣ ревностнѣ
мъ дѣлѣто на черквѣмъ си и повече увѣ
ены въ Царекото правосѣдіе. Инакъ нем
е и да бѣдо. Правннѣмъ нѣтъ сѣмъ до то
мѣзъ силны и очевидны, щото никакво ст
нѣмъ не може да имѣтъ върху тѣхъ.

като пѣна съмѣнію, но може да иматъ и колебніе. И по само българскѣ пѣматъ и най-малко съмѣненіе за правотѣтъ на дѣлото, да да покажѣтъ прѣдъ спянкѣтъ слабостъ и милodusіе; но пѣна съмѣніе за тѣзи правотѣ и всякой инородецъ, който о вникналъ въ работѣтъ и който нечича интересы отъ нѣкъ. Самитъ Министры на Султанъ съ уѣдѣны въ това тѣрѣтъ добръ; но като сѣдници тѣ не можѣтъ да показватъ симпатіи и да рѣшавятъ работѣтъ само по основаніи на своитѣ чувства. Тѣ гадѣтъ нѣмшитъ *дѣла* *ерамѣкъ* за да ся опрѣтъ на онѣзи основанія и еднodusіе, които нѣй ще покажѣтъ и да рѣшѣтъ.

Но псычкый свѣтъ като о убѣденъ въ на-
шагъ правотѣ, само четьрыма отъ нашитъ
комисаръ оставать гдухъ прѣдъ гласѣтъ и
привлѣжъ и слѣпы прѣдъ единодушіею и
народъ. Единъ отъ самолюбіе и отъ глумлені-
я, другы отъ недобросовѣстность; тѣмъ хо-
ря не само не пріемать называешо отъ
народа и властныгъ, но съ псычкыгъ с-
силы ся мѣжъ да го ссиплятъ, Като не
ключимъ отъ това число единагъ, което
достойно за всякъ почеть и което ако и не
одобривъ на пѣзно но и не отвѣря послѣ

дните случаи, останалите постоянно работят за злото на народа си. Патриархата и другите една палта вбиха по-добри и по-усърдни агенти. Ни едно средство, ни един път не е останал неиспитан и главнатария на тези загубени хора. Тъй искат да правят, за да произведат какво-годе раздвоение въ народа, да привлекат на своя страна няколко души, и после да обявят че българският народ не иска такова решение на въпроса, каквото иска днес некой българин. Цялата на тяхната мисъл е съдователно протакането на въпроса до тогава, докато тези хора намерят сдвинати минути да го свършат въ своите петък обложки. За да достигнат до тази цел, те простират ръцата на всичко цри и на встанциите. Представени от тези

по единъ начинъ твърдъ грозенъ, нѣкои и
стѣпни додохъ до положеніе или да зми-
чатъ съсѣмъ или да промѣнятъ пѣсници
Читателю ни ще съгледаетъ това. Низко-
гласно е поведеніето на тѣзи хора! срамъ
и бесчестни сѣ сръдствата имъ. Но ще
срамувати! Народи има своитъ права;
тѣхъ той ще тѣжествува и налъ на го-
ми прѣдатели. Съ силѣтъ на тѣзи права
родѣтъ кога и да о ще дочака добро
шеніе на въпроса; но каѣтъ ще ся дѣи
тѣзи които ся ся припрѣждали прѣдъ не-
вѣтъ прѣдъ желаніа?

Тѣзи недостойни комисари и оставя-
ли не даватъ. При всичко, че не одобрява
послѣдното народно движение, което въ
въпросътъ въ новъ фазѣ, тѣ продължа-
ва да си именуватъ български комисари и
си готвятъ за ново господуване надъ ч-
ковинѣтѣ на работи. Тѣ чакатъ да развѣ-
дъ всичко, та че на всичко да съдѣжатъ. Но
жѣтъ ся тѣзи хорица! Тѣ нѣма да доча-
това прѣмо да ся съчетѣтъ за народни по-
ставилище още веднѣжъ. Тѣхнѣтѣ личи-
и тѣхнѣтѣ дѣла твърдѣ добръ си позн-
отъ всички, и не ще ся напѣтри тактѣ
павѣ българинѣ, които да имъ повѣри
шестивени работи.

Гръцѣтъ не ся успокоихъ на първыйтъ
тыкрырь съ който искахъ наказаніието на
гарекытъ владыцы. Тѣхната гордость не
удовлетвори само съ едны прѣставленіи
Порѣжтъ: тѣ искахъ сами да направлятъ
що и да покажатъ своѣтъ силъ на Бъ-
ригѣ. Съ тѣзи наѣренія тѣ сѣ държатъ
дѣвъ съборъ въ патриархѣтъ и сѣ рѣ-
шаватъ, кѣмъ поведіието да държатъ ер-

българскѣ и каквы мѣрки да земаѣ е
движеніето. За първото ний знаймы ш
е рѣшило; но за второто днесъ едн
земаѣ да говоримъ. За първото си е рѣ
да ся изровилъ до българскыѣ е
окрыжы писма, на грцыкы и българскы
като съ оскан и зачерли постанката на
риградскыѣ българе и на българскыѣ
дылы, съ сладкы и медяны думы да съ
сто въ народѣтъ раздѣленіе, да съ о
народный всеобщъ характеръ на послѣ
движеніе и да ся доиздаѣ работы
таквоѣ положеніе, кикото износъ на
цытъ и на тѣхныѣ прѣтѣла. Кроежъ
безъ поезіи, но какъ да ся изпълни
голъмото зачитаніе къмъ българскѣ и
българскыѣ языкъ въ патриархѣла не с
мѣри челоуѣкъ да прѣведе на българск
кржижко и, и ш грцыкыѣ печатни
ся пѣвирѣхъ славянскыѣ буквы да го
чятъ! Не знаемъ кикво е станало
това окржино и ше ли ся яви на свѣ
всякой случай ный смы утвѣренъ че
дѣтъ ни ше го посрѣшше както му п
чи и кикво е посрѣшчалъ подобны пи
другъ пѣтъ.

Отъ разскавіята на този грьдкий с
сл научавали еще че В. Везирь отгов
на интрірешескийтъ такыръ за наказн
Бъзиритъ и назилъ въ своето теске
высоката заповѣдь за ршшеніето на
гарский въпросъ ще сл истини. Гр
много сж са прѣвпирали за тажи заповѣ

да ли е тя Фермана, или друга по нова заповѣдь за изпълненіе на Фермана. Както тѣ не сж могли да дождѣ до положителныя заключеніи, сѣщо тѣй не сны въ състояніе да изжемы и нѣй Каква е тал заповѣдь. Отъ сзухово сж научавачы че, понеже въ събрание то сж казано, че не може да сж чакъ гражданското наказаніе на българскытъ владыцы, станжко душа за черковны наказанія, безъ да сж разнѣ обаче тоизъ въпрѣс. За погловото рѣшеніе станжжх други двѣ събранія въ съботъ и въ недѣлы. Въ горѣшнытъ разсужденія на тѣзи ижржж много сж говорило за противъ, много креснорѣчіе сж изшло, за да сж покже нецѣната необходимостъ, али нецѣнати беспослѣдностъ въ дѣлошнѣ вѣрне; но ни една думица не сж чула отъ дѣлѣтъ на грѣшнѣи въ Цариградъ за Българскытъ приидни! Всѣкы присѣтъ ступиуши были на мѣстѣ, че тоизъ въпрѣсе и огданни рѣшеніе и че Българетѣ ижмѣтъ не можѣтъ да ижмѣтъ прино възѣтъ отъ оновкоето ижмѣ дѣде снми патриархѣта Не е цѣдно прочее че при таковыи настроеніе мнѣиетъ за черковны анжкнзніи ижмѣвива и цѣ патриархѣта сж рѣшава да пѣлѣзѣ срѣтъ Българетѣ съ новы измѣрженія и афоризми

Ный бѣхмы извели, * * *, чи на 10 Іануарі
нѣколко отъ владыцѣхъ хохляхъ при патрі
ха да го пытать еднѣхъ послѣднѣхъ пѣт
ще ли припознае фермантъ, или не. Нето
Святѣйшество и тозѣ пѣть на ги пріе
не пѣть отрѣзалъ день за пріеманіе. Това
порство на патріархіѣхъ Българскитъ в
днѣхъ съобщихъ на В. Везиръ, въ сѣхъ
день и получихъ позволеніе да полесѣ
на В. Портъ своитѣ такырѣ за избирѣ
на Екзархъ. Въ сѣщото врьне тѣ получи
незирското одобреніе и за окржнѣхъ п
съ conto да си съобщил на народа по
днето черковно довженіе и да му ся даде
събѣты за умѣренность и тѣшииѣ. До т
день нашитѣ непріятелѣ не бѣхъ простр
козипѣт си чакъ до В. Везиръ.

На 1! Януарія клеветыць верху блг-
тѣ достигнѣхъ до Н. Высочество. Най-
прѣдъ Българетъ ся обвиняли въ възбу-
неніе на духоветъ чрѣзъ многочисленны
графы. Работытъ показяхъ че ва Бого-
леніе си ударили отъ българетъ само 25 теле-
съ извѣстие че възымытъ служать и съ уст-
нѣ да ся направятъ мохбы за царя. Кле-
ветѣ явна, но тя бѣше нужна на неспр-
литъ ни, защото чрѣзъ нехъ мысляхъ
забавать скоменѣната на Цариградскытъ
гарѣ съ епархіята.

Друга по-голяма клевета би тя, че движението е частично и плод на изключително спалени глави, достойни за наказание. Иската бѣше добра, но В. Везиръ изъ рече, че Неприятелитъ искаха да покажатъ, че отъ противниците си за виновни по нито и, като си отмѣстиха чрътъ твоя развѣтанъ и самото движенье, ако е и жно да ся развили общото движенье о псуването на изключениа.

На 11 Ян. ся поднесе такрыть за е.
Въ този случай Н. Высочество изрѣк-
нушы мѣрныи на Българѣтъ, и о-
тѣхното движѣніе, като голямо бесчи-
Това бѣ съдѣсто на клеветыгь отъ
странѣ и може отъ странѣ на горѣла-
тыгь българскы комисари. Между да
Везирѣтъ запрѣщава на Владыкыгь да
жаты еще видѣжъ безъ негово позво-
Това запрѣщено даде поволѣ на Блг-
да направлятъ едно ново прошевіе п, и
опрѣтъ на древныгь си черковны прѣ-
и на отдѣленіето си отъ патриархіѣ
послѣдныгь 11 години, да искатъ отъ
то на това ~~честно~~ ^{честно} ~~прошевіе~~ ^{прошевіе}
подаде утрѣ.

Вчера, и днес 17-18 Яп. по всички църкви черни въ Цариград ся чело нието на владыцѣтъ ни и на духовенъ при българскѣтъ черковѣ а съ него свалето на всякой Българинъ, който шение съ тѣхъ. Комедията ся игра та ны пакара да ся събѣмъ отъ все. Остана сега да ся изпълни и второстіе на тази заповѣдь игра, остипи втори и българскій народъ прозвъ на беззаконното сборше, Ако въшолцы главы могат да употребяватъ рѣшцу правдѣтъ, единъ цѣлъ народъ добръ може да ги употребѣ съ вѣдѣтъ, насипето и зѣжѣтъ.

Нека туй събереще провъзгнемъ
нека извадимъ отъ умиа си този с
фарисей и книжници противуеи
Нашитъ владыци ся тѣмъ и тѣ
мъжъ иститъ комплементъ на Пат
Синода му.

На свършаніе дѣлѣны сѣмъ да помнѣе
скаѣ Община тѣмъ динѣ е проишла да
протѣстѣ срѣщѣ оуѣзѣ-стрѣмленію, които
жѣтъ у нѣкомъ отъ коммисаритѣ и които
мазко ни много за споговорѣніе съ патрі-
гашѣрбеніе на Българскитѣ исканія и пра-
ще чаканія подобни записанія и отъ други

ЛОВИЧЕ — Г. П. сторѣто добротѣ да ист-
стѣтъ отъ давнскитѣ спомоществованія
спомоществованія межд. бѣз. 12 — Г. П.
цисмотѣ Ви пріеѣхъ. Отъ по-данѣ 7 отъ
тѣвъ годинѣ 5 — 16 бѣз. междѣ. днѣсь
на П. Хид.

Редакторъ и издатель П. Р. Слав

Го
М
пръз
Ц
медн
аз Ц
азна
внѣ
Ц
тѣ и
нѣ с
И
що
отпр
даме

Н
рече
гато
ліе о
тина
вожд
Русі
села
жен
поси
длб
и уч
нко
по е
зыс
дод
кров
на о
смы
ты
кан
насе
тар
като
гра
глед
е о
как
так
наро

107
 мож
 само
 став
 кога
 вляв
 у то
 прѣ
 И
 лин
 раз
 по
 сж
 селя
 като
 при
 С
 пра
 вѣ
 пар
 сѣ
 сж
 лон
 смѣ
 сръ
 град
 раи
 тѣ
 пра
 ли
 пом
 под
 108
 ака
 тели
 на
 ван
 да
 при
 твен
 да
 жен
 он
 — 20
 гарь
 едвар